

Tôi có nhieu kỉ niệm vá cái đúu tóc cóa tôi. Nhà nghèo, ti&nh búc thà ít nhóng tóc tai thà nhieu. Nhóng đúa trú cóng lóa khóc có thà chó cón ra ti&nh mót hót tóc mói thàng mót lón, cón tói mói hai tu&nhn tóc dúa ra lóm chóm. Cái khó là làm sao tói kó xin đúc cói nón đú ra ngói trên ghá anh phóo. Thài đó tôi khóng hóa mót ngói thà hót tóc hay mót ti&nh mót hót tóc cho riêng mình mà chóy lung tung, ti&nh dúu hót dúy. Tôi cón cái cóm gióc ngói trên chióc ghá cóng tay dúa, lón vá cóng ngóc, cái “tóng-dú” cón ró cóa ông thà nhó cón giót tàng móng tóc trên đúu, móa tôi khóng hót mót ti&nh than van hay phión tróch vì tói có só ông thà gión, khóng ti&nh pót có hót cho mình thài phói mang cái đúu chó hót mót bún vá nhó. Nhóng ti&nh mót hót tóc trong mót ngói lóng nhó thài chión tranh, phón lón nghèón nón, róch nót. Tôi cón móng tàng ra nhóng tà móa cót tre thàng ló, xióu lóch vá són nhó đút cót pha nhóng dúum tóc đún vung vái và nhóng ngói thà hót tóc, đúi sóng bu&nh róu, tó nhót nhó cái quón hót tóc cóa ông.

Tôi khóng quên đúc nhóng tà mót kính soi mót loang ló đúa tróc nhieu phón tráng thà y, chióc ló c sóng móu đún đúa món róng có khi lón tàn cón, cái chói nhó nhóng nó c, hóp phón hió u “talc” móa cái búng thàm phón đúa món dúi khi lóm rót có lón da, cái kho&ng tóc ván hónh dóng nhó chióc nóm cóa nhó lóm búng sóng tróu, vá cái khón cho&ng cóu bún “móu chóo lóng” móa i lón hót tóc xong ông thà dúng nó đú tung lón nhó anh chóng “metador” đúu bú tung cái khón “capote de brega” móu đú lón, đú váa ró tóc trong cái khón ra, váa phói tóc ván trón cái đúu mói vá trón vai áo cóa tôi. Tôi thàng cón tàng nhóng ông thà hót tóc già tó tó vái chóng tôi hón ló nhóng ngói thà trú, nhóng ông thà trú thàng món tay i cái “tóng-dú” trón đúu tôi khóng thàng ti&nh có vì thi&nh u kinh nghi&nh mó hay vá hó ít bi&nh t thàng trú con hón nhóng ông già.

Thài thà ló, tôi ván thàng có ao mót ngóy nóo đúa có ngói trón cái ghá búc da đú, dúi móy chióc quót móy chóy vá vá trong mót cóa hió u hót tóc đún đúng sóng choang, ngo&nhai đúng phó chính sóm u&nh t cóa thành phó vái nhóng ông thà móc áo cho&ng trúng trón nhó nhóng ngói y tá.

Tuy váy, sau nóy khi trúng thành tôi thàng nghĩ vá thàng nghĩ hót tóc. Các bún có thà y ai lóm nghĩ nhó này móa gi&nh có khóng? Ngói thà may có thà may cho mót ông khóch sóp mót lóu ba bú áo quón, nhóng ngói thà hót tóc thà khóng. Mót tu&nhn chóng ta cón thà đúi ăn ti&nh mót lón nhóng mói thàng chó ghá tàm hót tóc mót lón. Giá có cóng chóng lóy, thài gian cóng ngón lóy, khóng đúi đúc ti&nh mót lón thàm sóng trúng cóng khóng ai đúi hót tóc mói tu&nhn mót lón. Nghó hót tóc sang trúng thài mót cóa hió u trong nhóng cón phó, lóng nhóng thài che mói bún hóng nhó i khóc trong con hóm nhó cóng xong. Cóng cón nhóng ngói thà hót tóc váa hè mó “ti&nh” ngo&nhai ván hoa hay bú sóng, chó cón mót góc cóy đú treo váo đó tà mót kính soi, khóch tha hó hóng gió mát hay búi đúng. Lói có nhóng ngói hành nghĩ hót tóc dúo, đúi nghó chó gón trong mót chióc hóp gó nhó vá chióc ghá xúp mang theo trón chióc xe đúp “cà tóng.” Đúy cóng là mót nghĩ vát vá, vá qua móua Đúng bu&nh giá, hay lóc trúi móa gió, ngói thà hót tóc dú

chỗ còn viễn nỗi nhớ.

Tôi ngày vào Nam, tôi lối biết thêm điều gì không ông chỗ tiềm hột tóc có tính nghệ sĩ. Nhưng lúc buôn buôn là khách, ông đem cây đàn guitar lõm phím treo trên vách xuong, ngồi nót vài nốt nhạc rồi cất tiếng ca một đôi câu vang cõi mùi mõi. Sau này đãi nhà không lén, sống ở không thành phố khác nhau, tôi lối quen biết thêm không quen biết hột tóc, điều đó có biết mà tôi không thấy là họ nói không, hay bất chuyen và hình như tất cả đều nghèo, may lóm là đói ăn, vì nếu giàu họ đã không làm nghệ hột tóc.

Ngoài ta thường xem không quen biết hột tóc như không quen, ít có nghệ nào mà thay và khách thường trò chuyện với nhau không như không này, và là có nhiên không ai nay họ ông thay này, mai họ hột tóc hiếu khác. Ông thay đã biết kiêu tóc, lối họ, sống thích cõi khách, vào tiêm là không xuông ghê, ông thay choàng tóm khăn lén là bất đùu, không cõi họ i khách họt ngon hay dài, kiêu cõi ra sao, cho nên không khi thay bón, khách phai chay, không thay nói ông thay nào đang rảnh thì họt tóc cho mình cũng đỗi.

Đối với không đỗi a trai còn điều gì bỗng trên tay mõi thì họt tóc cho chúng là cõi mõi cõi hình, chúng vua khóc vua giây giờ, có khi gõ p không thay con mõi dõi, ông thay họt tóc còn bỗi chay mõng. Đối với không đỗi a trai mõi lén mõi thì cũng chayng thú vui gì, khi họt nó cúi gõ mõi đùu xuông cảm không thóc, tiễn công họt lõi ít, chay đỗi vui không ngõi lõi, thì thay và khách hình như tõi ng đỗi, tha họ chuyen trò tâm sõi chuyen làng chuyen xóm, chuyen ông này bà nõi, đùn cõi chuyen lõi lao “quốc gia đỗi i sõi.”

Nghệ họt tóc đỗi cõi xem là nghệ “cao thayng” vì có quyển “xoa đùu nõn cõi” ngoài ta. Nghệ này cũng đỗi cõi đỗi quyển là “cõi dao kõi cõi” ngoài khác mà không ai kiến tõng hay thay a gõi. Ngày xưa, bà Thủ Kính chỗ cõi mõi cái kéo đỗi nh cõi tõi mõi râu mõi cõi ngõi cõi trên mõi chayng mà phai mang nõi oan đỗi nõi phai i đem thân gõi cõi Phat, trong khi ông thay họt tóc ngày nay cõi mõi con dao sõi múa may trên mõi trên cõi ngõi ta, có khi vua cõi mõi dao vua kõi chuyen Taliban cõi cõi, chay đùu đỗi ch thay mà vui họt pháp. Trái lõi trong trai giam Guantanamo muôn khai thác tin tõi cõi, ngoài ta phai chay đỗi n trai nõi cõi tù nhân, không tõi các tiêm uôn tóc hay họt tóc chay cõi chay mõi đỗi ng “tõng-dỗi” hay mõi đỗi ng kéo là các bà, các ông sõi sàng phun ra họt lý lõi ch, chayng vui làm gì, con cái ông nào bác sĩ, ông nào kõi sõi, gia đỗi ra sao, vui a đi du lõi ch òi đâu vui. Trong thay i chiến tranh Việt Nam các tõi chayc tình báo miên Bắc chayc không quên gài ngõi vào các hiếu uôn tóc hay họt tóc gõi n các căn cõi quân sõi cõi chúng ta đỗi lõi y tin tõi cõi.

Trong không thành phố không hay quốc lõi, tiêm họt tóc xem không mõi hõng thông tin đỗi a phayng

nho nhẽo. Nghĩa này khách và thợ có vui mà cũng có đáp. Tôi biết nhuộu ngõi không thích nhẽo ng câu hỏi kiêu “công an làm việc,” nhẽo t là nhẽo lúc phai vào hớt gập ông thợ mõi. Cục vui đáp còn tùy theo thợ i điêm và thợ i sô quoc nõi, quoc ngoi. Cách đây khoảng chục năm, sau khi choàng cái khăn vào cõi, thợcng câu hỏi đõu tiên đõ làm quen vui khách, nõu là khách lõi mõi đõn tiêm lõi n đõu, cõa ngõi thợ là: “Ông anh qua Mõi đõc bao lâu rõi?” Tõ câu hỏi này sõi đõ đõn nhẽo chuyễn nhõi vui biên, bõo lãnh hay H.O., rõi tõ diõn này diõn nõi sõi đõn chuyễn lõi tù bao lâu, qua Mõi năm nào, bây giờ làm gì? Bây giờ thì câu hỏi có thõi đõi sang hẽoing khác, nhõi “Ông anh vui Việt Nam mõi y lõi n rõi?” Tõ câu hỏi này sõi đõn đõn chuyễn cái nóng lõi Việt Nam, chuyễn mua đõt, chuyễn tình đõi, bà con, chuyễn tõn kém, tiêu xài. Ít ai vào tiêm uôn tóc hay hớt tóc mà giõi đõc im lõng trõc nhẽo ng câu hỏi “gõi ý” khéo léo cõa nhẽo ngõi thợ, nhẽo “đõu tra viên” rõt thành thõo tâm lý cõa khách hàng.

Nhẽo sõi tóc trên đõu tôi, theo năm tháng đã dài bao nhiêu lõi n đõ phi nhõi đõn ngõi thõi hớt tóc. Tõ nhẽo sõi tóc đen nhánh, ngày nay nó đã trõ thành hoa râm, rõi trõng bõc. Cõm tõõng vui thõi gian đã đõn vui tôi, khi nhìn nhẽo ng đám tóc bõc gõn hõt, rõi trên chiõc khăn choàng trên ghõi hõt tóc sáng hôm nay. Mái tóc chính là thõi gian. Bao nhiêu ngõi thõi hõt tóc cho tôi suõt cõi cuõc đõi đã không còn trên đõi này nõa. Bõn nghĩ gì khi đõi ngang qua mõt khu phõ có cái tiõm hõt tóc thõi thõi lõi, mà cõi nhõi vui và con ngõi đã hoàn toàn thay đõi hay biõn mõt.